

РЕШЕНИЕ

№ 1510

гр. София, 12.03.2015 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 13.02.2015 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Мирослава Керимова

при участието на секретаря Ани Андреева и при участието на прокурора Георги Тафров, като разгледа дело номер **9614** по описа за **2014** година докладвано от съдия Мирослава Керимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следв. от АПК във вр. с чл. 63 ал.1 изр. последно от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на А. П. В. от [населено място], обл. Б. срещу решение от 04.07.2014г на СРС по нахд № 4551/2014г. Претендира се незаконосъобразност на обжалваното решение. Приемат се допуснати съществени процесуални нарушения по съставяне на АУАН и НП. Излагат се възражения за неправилност на съдебното решение в частта относно отнетите контролни точки като се счита, че същите са отнети по несъществуваща разпоредба- чл. 4 ал. 1 т. 22 от Наредба № Из-2539 за определяне първоначалния максимален размер на контролните точки, условията и реда за отнемането и възстановяването им, списъка на нарушенията, при извършването на които от наличните контролни точки на водача, извършил нарушението се отнемат точки съобразно допуснатото нарушение, както и от условията и реда за издаване на разрешение за провеждане на допълнително обучение. Прави се искане за отмяна на решението на РС и постановяване на друго, с което да се отмени обжалваното наказателно постановление.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно уведомен не се явява.

Ответникът по касационната жалба, СДВР Отдел „ПП”, редовно уведомен, не изпраща представител.

СГП чрез прокурор Т. взема становище за неоснователност на касационната жалба.

АССГ в настоящия касационен състав, след извършена служебна проверка за допустимост на касационната жалба, приема същата за допустима като подадена в срок, от активно процесуално легитимирана страна, срещу съдебен акт, който подлежи на контрол за законосъобразност пред настоящия съд и съдебен състав.

Съгласно разпоредбата на чл. 63 ал.1 изр. последно от ЗАНН, решението на РС подлежи на касационно обжалване пред административния съд на основанията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, и по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс.

Съгласно разпоредбата на чл. 348. (1) от НПК: Присъдата и решението подлежат на отмяна или изменение по касационен ред: 1. когато е нарушен законът; 2. когато е допуснато съществено нарушение на процесуални правила; 3. когато наложеното наказание е явно несправедливо.

Съгласно разпоредбата на чл. 218 ал.2 от АПК: За валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон съдът следи и служебно.

При извършена служебна проверка за валидността и допустимостта на решение от 04.07.2014г. на СРС по нахд № 4551/2014г., АССГ в настоящия касационен състав приема, че решението на РС е валидно и допустимо в частта относно нарушението по чл. 104а от ЗДвП и недопустимо, в частта в която съдът се произнася за контролните точки.

Жалбата на А. П. В. до СРС е срещу наказателно постановление № 42314/27.11.2013г на ВНД зам.началник отдел ПП при СДВР. В нея се развиват доводи за липса на вмененото на водача нарушение и липса на извършителство . В частта относно отнетите контролни точки се счита, че същите са отнети по несъществуваща разпоредба- чл. 4 ал. 1 т. 22 от Наредба № Из-2539 за определяне първоначалния максимален размер на контролните точки, условията и реда за отнемането и възстановяването им, списъка на нарушенията, при извършването на които от наличните контролни точки на водача, извършил нарушението се отнемат точки съобразно допуснатото нарушение, както и от условията и реда за издаване на разрешение за провеждане на допълнително обучение.

В частта относно нарушението по чл. 104 а от ЗДвП, за което на В. е наложено наказание глоба в размер на 50 лв на основание чл. 183 ал.4 т.6 от ЗДвП, РС е приел, че наказателно постановление № 42314/27.11.2013г на ВНД зам. началник отдел ПП при СДВР следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

АССГ в настоящия касационен състав приема, че решението на РС, с което е потвърдил наказателно постановление № 42314/27.11.2013г на ВНД зам. началник отдел ПП при СДВР, в частта относно отнетите контролни точки следва да бъде обезсилено като недопустимо. Отнемането на контролни точки няма характер на административно наказание по смисъла на ЗАНН във вр. със ЗДвП. Същото представлява вид администриране на нарушенията и способ за отчитането им. Наказателното постановление в частта относно контролните точки не подлежи на съдебен контрол за законосъобразност в процедура по обжалване на наказателното постановление. Проверка относно броя отнети контролни точки се извършва в процедура по оспорване на ПАМ – отнемане на свидетелство за правоуправление. Контролни точки се отнемат само въз основа на влязло в сила наказателно постановление (чл. 3, ал. 1 от Наредба № Из-1959/27.11.2007 г. на министъра на вътрешните работи), а единствена възможност за евентуалното им възстановяване е неговото успешно обжалване и отмяна на наложеното наказание (чл. 6 от Наредба №

Из-1959).

Именно от анализа на тези текстове следва изводът, че отнемането на точките настъпва по силата на закона, като момента на настъпване на правния ефект е този на влизане в сила на наказателното постановление - момента на стабилизиране на акта, с който се приема, че е налице извършено нарушение и същото е санкционирано. Само в този случай нарушението се отчита, чрез отнемане на контролни точки. В наказателното постановление само се посочва конкретният брой на отнетите точки, използваният термин е „отбелязва”, т.е. само се констатира последицата, но отнемането не се налага като самостоятелно наказание с наказателното постановление и не подлежи на самостоятелно обжалване.

В останалата част, по отношение на нарушението по чл. 104а от ЗДвП, за което на нарушителя е наложено наказание по чл. 183 ал.4 т.6 от ЗДвП, решението на РС е правилно и законосъобразно. Текстът на чл. 104а от ЗДвП забранява на водача на моторно превозно средство да използва мобилен телефон по време на управление на превозно средство, освен при наличие на устройство, позволяващо използването на телефон без участието на ръце. Съдът няма основание да не кредитира показанията на разпитаните свидетели, като със същите се потвърждава, че са присъствали на мястото на извършване на нарушението, констатирани са същото и са удостоверили видяното в съставения АУАН. За така извършено нарушение съобразно разпоредбата на чл.183 ал.4 т.6 от ЗДвП се предвижда административно наказание „глоба" в размер на 50лв, каквото е наложено на извършителя В.. РС в решението е направил описание на изпълнителното деяние на това нарушение от обективна и субективна страна. РС е изложил и правилни изводи от правна страна касаещи индивидуализацията на наказанието, които се споделят от касационната инстанция.

Предвид горното и на основание чл. 221 ал.2 и ал.3 от АПК АССГ в настоящия касационен състав

РЕШИ:

ОБЕЗСИЛВА решение от 04.07.2014г. на СРС по нахд № 4551/2014г, в частта в която съдът е потвърдил наказателно постановление № 42314/27.11.2013г на ВНД зам.началник отдел ПП при СДВР касаещо отнетите 6 контролни точки на основание чл. 3 ал.1, чл. 4 ал.1 т.22 от Наредба № I з – 2539/17.12.2012г., вместо което постанови:

ОСТЯВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на А. П. В. срещу наказателно постановление № 42314/27.11.2013г на ВНД зам.началник отдел ПП при СДВР, в частта, с която на основание чл. 3 ал.1, чл. 4 ал.1 т.22 от Наредба № I з – 2539/17.12.2012г. са отнети 6 контролни точки.

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕТО В ОСТАНАЛАТА ЧАСТ.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове:

.....